N°. 75. A°. 1835.

DONDERDAG DEN 17den SEPTEMBER.

SURINAAMSCHE COURANT.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

Volgens een langs buitengewonen weg ontvangen berigt uit Karlsruhe van den 2den dezer, heeft de tweede Kamer der Badensche Stenden, na driedaagschen beraadslagingen, zich dien dag met eene meerderheid van 40 tegen 22 stemmen voor de toetreding tot de groote tolvereeniging verklaard.

De te Elberfeld gevestigde voorloopige commissie voor den spoorweg van Witten naar Dusseldorf heeft den 4 dezer het eerste berigt van hare werkzaamheden uitgegeven, waaruit onder anderen blijkt dat de inschrijvingen voor die onderneming toen tot 202,7000 daalders geklommen waren.

Uit München wordt van den 29 Junij gemeld: »Na de drukkende hitte van de vorige en van deze maand, welke bijna dagelijks tot hevige onweders aanleiding gaf, hebben wij sedert acht dagen in onze ommestreken aanhoudend regens en eene zoo felle koude, dat de woonvertrekken verwarmd en de winterkleederen te voorschijn gehaald worden. In het nabij gelegen gebergte is zeer veel sneeuw gevallen; een paar uren van hier hebben reizigers dezelve een of twee voeten hoog aangetroffen; hier en daar is zelfs ijs gevonden."

In de *Hanoversche Zeitung* leest men: »De onderhandeling over eenen spoorweg tusschen hier en Bremen zijn reeds verder gevorderd dan het publiek schijnt te vermoeden, en deze onderneming zal spoediger tot stand komen, dan men buiten 's lands gelooft. De zaak wordt thans door de beide Staten Bremen en Hanover in stilte voorbereid, en weldra zal men er in Hamburg berouw over gevoelen, dat men het ontwerp van eenen spoorweg tusschen hier en Hamburg heeft van de hand gewezen, en zich thans door Bremen de loef ziet afsteken."

Volgens berigten uit Danzig is aldaar in de laatste dagen van Junij een Russisch schip aangekomen, met een aantal kanonnen der artilleriekorpsen, welke aan de oefeningen te Kalisch moeten deel nemen. Dit geschut wordt in platboomde vaartuigen op de Weichsel tot Dobrzyn vervoerd, alwaar het nog slechts 15 mijlen van Kalisch verwijderd is.

Dezelfde berigten houden in dat de naar Kalisch bestemde afdeelingen der Russische garde, welke nader met nog een bataillon vermeerderd zijn en te Danzig verwacht worden, den 27sten Julij te Kronstadt scheep zullen gaan.

Van de Poolsche grenzen wordt onder dagteekening van 20 Junij het volgende gemeld:

»Kalisch verkrijgt thans meer en meer het aanzien van een groot en schitterend hoofd-kwartier. Voor het verblijf des Keizers is het voormalig raadhuis, thans de woning des voorzitters van het Woiwodschap, ingerigt, en waarschijnlijk zal ook de Koning van Pruissen in een gedeelte van dat groote gebouw zijnen intrek nemen. Voor de overige doorluchtige gasten, welke op de daarton gedane uitnoodiging naar Kalisch komen, zijn alle de huizen in de nabijheid van dat gebouw in beslag genomen, zijnde evenwel de bewoners daarvan met echt Keizerlijke grootmoedigheid voor den tijdelijken afstand derzelve schadeloos gesteld geworden. Daar de stad Kalisch zelve, ofschoon de hoofdplaats van het Woiwodschap, slechts weinig rijke ingezetenen telt en dus ook weinig middelen oplevert ter bevrediging van de vorderingen van gemak en weelde met opzigt tot het huisraad, enz., zoo heeft men ten deele van Warschau uit daarin moeten voorzien. Intusschen hebben ook vele groote goed-bezitters in de nabijheid van Kalisch de meubelen uit hunne zeer rijk ingerigte kasteelen ter beschikking van de overheden gesteld.

Bij het groote aantal der uitgenoodigde aanzienlijke personen met derzelver gevolg is het natuurlijk, dat er maatregelen genomen worden, om den toevloed van ongenoodigde gasten en van vreemdelingen die enkel hunne nieuwsgierigheid willen bevredigen, zooveel mogelijk te beletten. Aan de eigenaars van huizen te Kalisch zijn van wege de politie eenige bepalingen wegens de huisvesting van zulke vreemdelingen bekend gemaakt. Maar bovendien moeten nog aan de Russische gezanten buitenlands stellige voorschriften gezonden zijn omtrent het afgeven van passen naar het koningrijk Polen, zullende zij met name in de maanden Julij en Augustus zulke passen alleen aan zoodanige buitenlanders mogen afgeven, welke van de noodzakelijkheid hunner reize derwaarts voldoende bewijzen kunnen bijbrengen."

De laatste berigten uit Athene, betrekkelijk de troonsbeklimming van Koning *Otto*, hebben zelfs onder de hier gezetene Grieken geenen zoo gunstigen indruk gemaakt, als men zich misschien voorstelt. De meeste Grieken, zelfs de verlichtsten, hadden niets anders verwacht, dan dat Koning *Otto* bij zijne troonsbeklimming het oude regtzinnige Grieksche geloof zoude omhelzen. Bij de algemeen onder hen daarover heerschende denkwijze zijn zij niet gerust gesteld door de toezegging des Konings, dat zijne nakomelingen in het Grieksche geloof opgevoed zouden worden, en wie den geest van tweedragt kent, die Grieken en Katholijken in het Oosten bezielt, dien kan het niet bevreemden, dat vooral de Grieksche geestelijken die op een zeer lagen trap van verlichting staan, onderscheiden zich door hunnen haat tegen het katholicismus, en dragen veel bij om de heilloze stemming onder de Grieken levendig te houden.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 16 Julij.

Het *Journal des Debats*, behelst het volgende:

»Onze regering heeft de oorlogsloep *la Mésange* ter beschikking van den Heer *Fersler* gesteld, om aan dien uitstekenden geleerde de voortzetting zijner aardrijkskundige nasporingen langs de kusten der Zwarte zee gemakkelijk te maken. De admiraal Roussin dien ten gevolge van de Porte de toestemming tot de doorvaart der Dardanellen en van den Bosporus voor dat schip gevraagd hebbende, heeft geen ander antwoord van den Reis-Effendi gekregen, dan dat volgens het (met Rusland geslotene) verdrag van Unkiar-Skelessi, de vaart op de Zwarte zee voor geene andere dan Russische oorlogschepen open was.

»Lord Ponsonbij is niet beter geslaagd in zijn verzoek om toestemming voor de vaart eener Engelsche regerings-stoomboot over de Zwarte zee naar Trebisonde, werwaarts dezelve eenen Britsche zaakgelastigde moest overbrengen."

Ons Parijsche dagblad maakt geenerlei aanmerking over deze zaak; maar de Eng. *Times* van den 11 dezer, die eenen brief uit Konstantinopel behelst, waarin mede van deze weigering der Porte gewag gemaakt wordt, voegt er het volgende bij:

»De gronden van deze tweeledige weigering, welke, *door een vreemden zamenloop*, gelijktijdig ontvangen wordt, door de beide Mogendheden welke *tegen* het verdrag van Unkiar-Skelessi geprotesteerd hadden, schijnen in de bepalingen van dat verdrag gelegen te zijn. Zoo is dan een der gewigtigste geheime artikelen van dat verdrag ten volle aan den dag gekomen, waarvan, tijdens de mededeeling der bekrachtiging van het verdrag aan de met Rusland en de Porte bevriende Hoven, geen woord is gerept geworden. Waren Engeland en Frankrijk zwak en dwaas genoeg geweest, van het regt te erkennen, hetwelk Rusland zich aanmatigt, om aan den Sultan voor te schrijven hoe hij de sleutels van den Bosporus moet handhaven, dan kan men niet veronderstellen dat er voor de Britsche stoomboot en de Fransche sloep vergunning tot de doorvaart zou zijn gevraagd geworden. Uit het thans voorgevallene blijkt intusschen, dat de uitsluiting van Britsche en Fransche Konings-schepen blijvend en algemeen moet zijn, en dat de Sultan steeds dienovereenkomstig moet handelen, zonder ooit met zijnen Russischen bondgenoot vooraf daarover te raadplegen.

»Indien nu Engeland en Frankrijk in der tijd tegen het verdrag van 8 Julij geprotesteerd hebben, alleen omdat zij veronderstelden, dat hetzelve voor hen nadeelige bepalingen inhield, wat zullen zij dan nu doen, nu dat vermoeden in de stelligste zekerheid veranderd is? In zulk een geval moet men met nadruk te werk gaan, en dat wel zonder tijdverlies. Zulk eene geschikte gelegenheid, om het door Rusland en de Porte aangematigde regt, van alle schepen behalve de hunne buiten de Zwarte zee te sluiten, nader te toetsen, behoort men niet achteloos voorbij te laten gaan. Doet men zulks, dan volgt daaruit ontegenzeggelijk dat Engeland en Frankrijk er in toestemmen, om het verdrag van Unkiar Skelessie te laten bestaan, zoo als het is."

KERKELIJKE STAAT.

Uit Rome wordt van 30 Junij geschreven:

»Het berigt, in Fransche dagbladen voorkomende, dat de Paus geheime onderhandelingen met Portugal heeft aangeknoopt, om eene afscheuring der Portugesche kerk te verhoeden, is niet volkomen juist. Die onderhandelingen zijn niet geheim, maar door het kabinet van Parijs langs den gewonen diplomatischen weg geopend

geworden. Frankrijk, als bemiddelende mogendheid, verlangde van den Roomschen Stoel allereerst de erkenning der in Portugal bestaande regering. Van deze zijde vorderde men als voorwaarde voor de opening van onderhandeling, de herstelling der door die regering verdrevene bisschoppen. Indien Portugal dezen stap ter verzoening doet, en bij het opheffen der kloosters met gematigdheid te werk gaat, dan zal men voorzeker *Gregorius XVI* niet ongeneigd bevinden, om ontvangene beleedigingen te vergeven. Dezelfde gevoelens welke *Clemens XIV* bij de onderhandelingen met Pombal aan den dag legde, koestert de Pausselijke regering nog thans, en zij kan zonder nadeel voor de Kerk niet daarvan afwijken. De standvastigheid, waarmede de Heilige Stoel steeds denzelfden weg bewandelt, kon zij ten aanzien van Portugal noch door het besluit van 3 September 1759, evenmin als thans door bedreigingen, aan het wankelen gebragt worden. Toegeven zoude hier slechts zwakheid zijn en tot steeds grootere opofferingen leiden. Daarom zal het welligt het beste wezen, de zaak geheel aan den tijd over te laten.

ZWITSERLAND.

Bij gelegenheid van het vermelden der berigten wegens het bijleggen der moeijelijkheden tusschen Zwitserland en de Zuid-Duitsche bladen, zegt de *Duitsche Courier*, die thans voor het eenige oppositieblad in Zuid-Duitschland gehouden wordt het volgende:

Na hevige inwendige schokken is Zwitserland eindelijk tot dat punt gekomen, waar de vrijheid en het behoud van het bestaande gelijke belangen hebben. De jongste geschiedenis van dat land geeft den denkenden beschouwer twee groote lessen, welke niet in vergetelheid behoorden te geraken. De eerste: dat elke hevige beweging noodzakelijk slechts een voorbijgaande toestand kan wezen, en dat de volken eindelijk altijd weder dat juiste midden opzoeken, hetwelk alleen hunne welvaart kan bevorderen. De tweede is: dat de leiders der uiterste partijen slechts aan het roer van Staat behoeven te komen, om de overtuiging te erlangen, dat al die algemeene, tot in de uiterste gevolgtrekkingen volgehouden, theorien, van welker verwezenlijking men het heil der wereld verwachte, onbestaanbaar zijn met den gegeven stand van zaken, welke niet naar willekeur te veranderen is."

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, den 17 Julij.

Onze bladen van 8 Julij, berigten dat de wet omtrent de municipale corporatien toen nagenoeg in het Lagerhuis afgehandeld was, en zou dat Huis de wet omtrent de Iersche tienden en de Iersche kerk thans ter hand nemen. Sir *Robert Peel* heeft verklaard, dat hij de daarbij voorgestelde bepalingen omtrent den afkoop van tienden, behoudens enkele wijzigingen, wel kan goedkeuren; doch aan de voorstellen omtrent de inkorting der inkomsten van de gevestigde kerk in Ierland zijne toestemming niet kan geven; weshalve hij zou voorstellen om de wet in tweeën te splitsen. Lord *Stanley* heeft zich even zoo uitgelaten. De ministers willen echter van zulk eene splitsing niet hooren.

De maatregel der regering, waarbij Lord *Durham* tot onzen gezant aan het Russische hof benoemd is, vindt daarentegen volkomen bijval in de *Times*, die ten volle deelt in de jaloezij, welke niet weinigen hier tegen Rusland koesteren. Zie hier wat in het aangehaalde blad gelezen wordt: "Men meldt dat Lord *Durham* tot ambassadeur van het hof van St. James te St. Petersburg benoemd geworden is. Deze benoeming schijnt ons eene strikte, eerlijke en bekwame vervulling der pligten, aan dien gewigtigen post verbonden, te beloven. Die algemeene bekwaamheden van Lord *Durham* en de ernstige en ruiterlijke pogingen, tot welke hij ter volvoering van eenig gewigtig oogmerk in staat is, zijn te wel bekend, dan dat men daarover thans in twistgeschrijf zou treden. Zijne lordschap, hiervan zijn wij zeker, moet reeds volkomen overtuigd zijn, dat de post, welken hij eerlang gaat bekleeden, te gelijker tijd de hoogste en moeijelijkste is in de diplomatieke dienst van Groot-Brittanie. Hij moet weten, dat Rusland ontwerpen koestert, van welke sommige regtstreeks de strekking hebben ter omverstoting der Britsche magt, terwijl andere, hoezeer schijnende eene verschillende rigting te volgen, niet minder zeker op hetzelfde doel uitloopen, en gevolgen na zich slepen, die voor Groot-Brittanie even verderfelijk zijn. Onder de eerste soort van ondernemingen behoort het uit den weg ruimen van alle hinderpalen tegen Ruslands lang gekoesterd plan tot het nederslaan zijner legerkampen aan den Indus; onder de laatste behoeven wij naauwelijks te zeggen dat deszelfs ontwerp op Konstantinopel en de Dardanellen is, met de daaruit noodwendig voortvloeijende souvereiniteit over den Griekschen archipel en den uitsluitenden handel in de groote kom der Middellandsche zee. Beide plans zijn gelijkelijk als ingelijft en vast gemetseld in de grondvesten der Russische staatkunde. Al de maatregelen van dat Rijk zijn op derzelver snelle bevordering berekend en al deszelfs verklaringen strekken om die plans te verbergen, tot dat zij, ter zelfder uur, ontwikkeld en voltooid kunnen worden.

Sedert lang maakt men in Belgie, Frankrijk en alhier van duiven gebruik, om berigten van de eene hoofdplaats of handelstad naar de andere over te brengen. Deze duiven volbrengen somtijds dezelver reis in eenen ongeloofelijk korten tijd. Zoo zijn nog dezer dagen eenige duiven die men te Londen had opgelaten, in vijf uren en twintig minuten naar Brussel gevlogen. Thans schijnt men in Belgie eene andere soort van gevleugelde boodschappers te willen gebruiken. Men schrijft ten minste uit Antwerpen, onder dagteekening van den 4 Julij: "Heden heb ik, gedurende het houden der beurs en na den afloop daarvan, verscheidene zwaluwen zien oplaten, die met de opgave der wisselingen van den prijs der fondsen naar Brussel terugkeerden. Er is geen twijfel aan, dat dit een nieuw uitgedacht middel van briefwisseling is; vleijende men zich, dat de zwaluwen de reis in nog korteren tijd zullen afleggen, dan de duiven."

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 14 dezer, de Nederlandsche Schooner *Aid*, Kapt. F. TAYLOR.

Idem, de Nederlandsche Schooner *Roxborough*, Kapt. T. GREGORY; — beiden van *Barbados*.

UITGEKLAARD.

Den 14den dezer, de Noord-Amerik. Brik *Good*, Kapt. FRANKLIN KENDALL, naar *Boston*; lading: 200 vaten Melassie.

Den 15den, het Schip *Verwachting*, Kapt. E. D. DEKKER, naar *Amsterdam*; lading: 337 vaten Suiker en 12 vaten Geoffroij.

BEURSBERIGT VAN AMSTERDAM.

SUIKER. — Voor *Surinaamsch* is besteed *f* 31½ tot 36½. Men kan de aanzettingen berekenen op circa 600 vaten *Surinaamsch*.

KOFFIJ. — *Surinaamsch* ordinair en gemeen 40 à 44 cents; goed ordinair 46 à 47 cents; fijn ordinair 48 à 49 cents; middel 53 à 54 cents en blaauw 55 à 56 cents.

KATOEN, was in de laatste twee weken zeer stil, de omzettingen waren ten gevolge der veiling onbeduidend. De voorraad bestaat op heden (21 Julij) uit 300 balen Surinaamsch en 80 dito *Nickerie*.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de ERVEN E. BEIJN.